

и нещастіята, които слѣтѣхъ Имперіята при злочестия този Императоръ. И около 9 години послѣ, по-голѣмата ѝ часть са завладѣ отъ Авреліана; но като виждаше, че неѣше възможно да я владѣе посрѣдъ толкозъ варварскы народы, отъ които бѣше обиколена, той си оттегли войскытъ, какъто и жителитѣ съ цѣлы челяди. А за обитаванье назначи имъ земи въ Мизія и Дарданія, отъ които и състави особна провинція, която нарече съ сѣщото име *Дакія* или *нова Дакія*.

Тѣзи провинція лѣжеше отсамъ Дунава, относительно споредъ Римлянытъ, а Вописко, писатель римскый, полага я между двѣтъ Мизіи — *юрия* и *долія*. А споредъ Сансона, тя е обѣмала една часть отъ днешна Българія и Сърбія, и за столица имала е *Сардика* или Сръдецъ, днешна Софія. Вижда са, че Готтытъ обладахъ древната Дакія, оставена отъ Авреліана. —

И тѣй отколѣшнытъ Даки са преселихъ на Римскытъ земи, или са распрѣснѣхъ между съсѣднытъ варварскы племена, съ които по време тѣ образувахъ единъ и самъ народъ. Съ тѣхъ напоследкъ са размѣсихъ и Българытъ които постепенно, въ разстояніе на два вѣка (474—679), оставихъ старытъ си жилища покрай Волга и дойдохъ та напълнихъ тѣзи мѣста; послѣдната и главна българска чета са водѣше отъ Аспаруха, третій Кубратовъ сынъ, който положи основаніе на славено-българското царство въ Мизія, какъто ще видимъ сетнѣ въ Исторіята. — Тукъ трѣба да забѣлимъ, че народътъ, извѣстенъ сега подъ името *Влохи* или *Власы*, е смѣсница отъ тоземцытъ, отъ древнитѣ Даки, какъто и отъ Тракійцы, остаткы отъ римскы-